

διά τὰς ἐνεργειας. Είδα εἰς τὴν ἐπιστολὴν σου τὴν εἰκόνα μου καὶ εἰς τὰς λύσεις τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀνανία. Τί καλά!

Ο προτείνων Μεγάλε Αλέξανδρε, στέλλει τετράδιον ἄρα' οὐ τοῦ στείλον. Ο δερμενος τὴν ἀνταλλαγήν, στέλλει πρώτος. "Ετοι δὲν εἶναι; — "Εστέλλει καὶ ἄλλας ἀγγελίας. Σ' εὐχαριστώθεις.

Ἄν θέλῃς καὶ σύ, Γαληνεαία Θάλασσα, νὰ βραβεύσῃς τὸ καλλίτερον τετράδιον, εἰποροῦ νὰ διειδέσσω δι', τι βραβεῖον θὰ δώσῃς. — Τί ωραία ἡ ἔκδρομή τας! — Ήτο μαζί καὶ ἡ Βερούλαρος Νύμφη, ε;

Κυριόδοκη, εἶσαι δεκτή μετὰ γαρας. Αὐτὸς τὸ φεύγωντινον σου ἔξελεκτα.

Ἐτοι μάρτυρες, διὰ τὴν Ναυτοπούλαρον μοῦ ἔπειτας μόνον ἐπιστολὴν. Φαντασταὶ διὰ ἐλησμονῆς τὰ ἔσωχλείσητε καὶ τετράδιον. Τὴν φυλάττω λοιπὸν ἔως δύον μοῦ το στέλλεις.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΞΕΠΑΘΩΜΑ

Καὶ σήμερον ἔχω νάναγράψω ὀρκετούς εἰς τὴν στήλην αὐτῆς τῆς τιμῆς καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης, μὲ τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐμπράκτην ἐνδιδόσιν τῆς ἀγάπης των.

Ἐξεπάθωσαν ἀκόμη: ἡ Ἀρθιομένη Δεμοτιά (1 συνδρ.), ἡ Δευτὴ Λιῶν (1), ἡ Βραγγαμένη Κονκονθάρια (1), ὁ Ἀρδρέος Βέλορος (1), ὁ Δαίδαλος (1), ἡ Κυρία Εἰλένη Δεσπότη (1), ὁ Παγαρ. Σαυσόντος (1), ὁ Ἀρευστρόβιλος (1), ὁ Μελαγχροειή Ελληνις (2), ὁ Ναυτίλος (1), ὁ Θαυμαστὸς τοῦ Θραλού Τεχνῶν (1), ὁ Μέγας Αλέξανδρος (1), ἡ Ἀρθιομένη Διγαριδά (1).

Οσοις λογαριάζουν νὰ ξεσπάθωσουν ἀς σπεύσουν. "Οταν προχωρήσῃ πολὺ τὸ δεύτερον ἔξαμηνον, τὸ ἀπότομον ζήρισσεν ἀπὸ 1ης Ιουλίου, τὸ ξεσπάθωμα θὰ εἴναι δυσκολώτερον.

Μεγάλα Μυστικά ἐπειθυμοῦν νάνταλάξουν: Ἡ Ἀστροφεγγιά μὲ τὸν Ἀστραχνή, Οἰδίποδα Τόρρωρ, καὶ Τερπεκέραυρος Δια—οἱ Απόμαχος Ρουμελιώτης μὲ τὸν Γεραιαῖαν Σουλιώτισσαν—οἱ Κονταρεῖτος Ιαΐδας μὲ τὴν Ταραχραλαρ Κόρην, Ἀριέτταρ Πελιούς καὶ Καρδείναρ—οἱ Κεραννόδος Ζεδες μὲ τὴν Ιαΐδαν N. Μαρκέτην—ἡ Νοσική Πάργα μὲ τὸν Εύρωρον Ζώνην—ἡ Αίμολλα Είμαρμένη μὲ τὸν Ἀχαιοῦν Δρομέα. Τζ.-Τζ.-Μπού-Μπού, Αστροφεγγάρη, Πελογάντην καὶ Παπαρούνταρ τῆς Περγέλας—οἱ Αρδρέος Αργοράντης μὲ τὸν Αρδρέον Σουλιώτην, Όχιτσαν Αχιλλέα, Φερεύτυνγον Ιρυσαλίδα, Τρικυμιών Μαλέαρ, Κύμα τῆς Σαλαμίνος, Λεόρτα τῆς Νευέας, Εθελοτήν Στρατιώτην, Θραλαρ Κέρκυραν, Λόρ Κιχώνη καὶ Μπόριτα Νικολήν—οἱ Σαρδοὶ Πίτταχος μὲ τὸν Τρεχαργεύπολον, Φίλι-Φλάρ, Τούρ-Τούρ, Τούρτιδα Αρτεμιρ, Άσαρ, Ηομερική Φλορέρα, Λεόρτα τῆς Νευέας, Ελληνική Σημαϊαρ, Γλασταία Ελπίδα, Οἰδίποδα Τόρρωρ, Ελληνική Καρδία, Οχιτσαν Αχιλλέα, Αρχιζίλαντος, Λευκὴν Αρκτον, Αρχιτανάρχον Θεμιστοκλέα, Αραμπούνταρ, Αχαϊκὸν Δρομέα καὶ Τζ.-Τζ.-Μπού-Μπού—τὸ Ήσσονο Αρεβάλδην καὶ Λεάρ—οἱ Καρχαρίας τοῦ Αιγαίου μὲ τὸν Λόρδον Βύρωρα, Φιλόσοφον Αραξαρφαν, Αστροφεγγιά, Εβατοθητορ Καρδία, Καλλιέρχεια Διαβολοκην, Μελόδορ, Λευκὴ Μαρνούπολι καὶ Μεγάλη Αλέξανδρο—οἱ Μέγας Αλέξανδρος μὲ τὸν Νύμφην τῆς Αθένου—ἡ Γαληναία Θάλασσα μὲ τὴν Ελληνική Θάλασσα, Αινιανία Είμαρμένη, Φερεύτυνγον Χονσαλίδα καὶ Μεγάλη Μάργινα—ἡ Βίγλα μὲ τὸ

Ταπεινὸρ. Ιορ καὶ μὲ τὸν Τζ.-Τζ.-Μπού-Μπού—καὶ ἡ Κυμοδόκη μὲ τὴν Ελληνή Πάλλη.

Ασπασμοτο, πληροφορτας. — Ο Κολοσσὸς τῆς Ρόδου ἀσπάζεται τὸν Λόρ Κιχώνη, τὴν Ναυτοπούλαρ καὶ τὸν Τρεχαργεύπολο—ἡ Ελληνικὴ Θάλασσα τὴν Ναυτοπούλαρ—καὶ ἡ Αστροφεγγιά τὸν Θραλαρ Δορκάδα. — Η Λευκὴ Πεταλούδα ἐρωτᾷ διατὶ τὸ Αρχιζίλαντον δὲν στέλλει τὴν εἰδόνα του καὶ ἀναβάλλεται ἡ Ε' Κυριακή; — Αχ! — λέγει—ἄν τον ηὔπερ θὰ του ἐτραβοῦσε τὸ αὐτὸν πολὺ δυνατά! — ὁ Διογένης Λαερτίος ἀλυπήθη διότι ἀνεχώρησεν εἰς Κόρινθον πρὶν προθέσῃ νὰ γνωρίσῃ τὴν Δέαν· ἐπιφύλασσεν διος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του τὸν κάπη τὴν γνωρίσιν, κατόπι τῆς εὐγενοῦς τῆς προσάσεως, ἡ ὅποια πολὺ τὸν ἐχαροποίησεν—ἡ Μέλλονα Καλλιέρχεια, διὰ νό πεισθῇ διὰ τὴν γνωρίσεων τὸν Τρεχαργεύπολον, τὸν προκολεῖ νὰ μας εἴπη τὰ τελικά της. Για νὰ ιδούμε! — ὁ Κωνσταντίνος Ιαΐδαρος ἀσπάζεται τὸν Τζ.-Τζ.-Μπού-Μπού καὶ τὸν ἐρωτᾶ πῶς τὰ περνά εἰς τὴν Σύρον— τὸ Μόνιμον Πέλαγος ἀσπάζεται τὸν Αγίο Σέβον καὶ τὸ ἐρωτᾶ πόιας ἐντυπωσίες ἔχει ὁ ὀδελφός του ἀπὸ τὴν Κέρκυραν; (Λαυράς, βεβαίωσι! δὲν εἴναι ἔστι;) — τὸ Αρχιζίλαντον παραπονεῖται ποῦ δὲν ἔλαβεν ἀκόμη τετράδιον ἀπὸ τὸν Μεγάλη Μάργιναν: λέγει δὲ εἰς τὸν Δέοντα τῆς Νευέας, τοῦ κάποιος τὸν ἔγελας καὶ τὸν τζεύρην, δὲ επῆ τὸ θόνον του! — ὁ Κερανύδης πληροφορεῖ τὸν Ελπιδοφόρον, δην φοιτᾶ εἰς τὴν δημοσίαν Σχολὴ τῆς πατρίδος του καὶ τώρα ἐπρεβάθη εἰς τὴν διαγνωσιακή τάξιν—ἡ Γαληναία Θάλασσα παρακαλεῖ τὸν Κονταλιαρόν νὰ της στελήῃ, ἐν θέλη, ἐν δέλτῳ τετράδιον του, διότι τὸ πρώτον τὸ ἔχασεν εἰς τὴν μετακόμιστον (ἐν-νοεῖται διὰ τὸ Κονταλιαρός δὲν ὑποχρεοῦται διόλου νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ) μόνον ἐν θέλη. — Ελλείψει χωρῶν, παρακείτονται μερικοὶ σπασμοί.

Ταπεινὸρ καὶ τὸ τελικὸν ὁ παταμὸς παρέχει. Γό δεύτερον ἐπίθετον, πᾶς πρέπει νὰ τὸ ἔχη. Τὸ τρίτον είναι νῆσος καμένης τὸ Αίγαστον. Καὶ λεόν τι πλοιό τοῦ διότι τὸ δέλτο τῶν ἀρχαίων.

Σοφοὶ γνωστοὶ τοῖς πάσι τὸ πέμπτον μου σημαντινοῖς. Κι' ἀντωνυμία κατηγορεῖ διὰ τὸ ἔκτον μένει.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 2 Σεπτεμβρίου.

398 Αεξέγραφος.

Αύτοκράτορα μὲ ἄνων ἐὰν ἐνώπιος
Ἀστας χώραν δὲ φανερώσῃς.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Αὔρας τοῦ Φαλήρου
399. Στοιχειόδρυφος.

"Ἐὰν ἀντὶ τῆς κεραλῆς προσθέσῃς γράμμα νέον,
καὶ νῆσος μεταβλέπεται εἰς θύμων καταρρέον.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αστρους τῆς Αὔρας

400 Ρόρδος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελικὸν ὁ παταμὸς παρέχει. Γό δεύτερον ἐπίθετον, πᾶς πρέπει νὰ τὸ ἔχη. Τὸ τρίτον είναι νῆσος καμένης τὸ Αίγαστον.

Εστάλη ὑπὸ Σεπ. Θεοδ. Μιχαήλ Τοσιόβαλη

401. Αστήρ.

+ + + Νάντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων ὥστε νάναγινώσκεται καθέτως κράτους τῆς Εὐρώπης, δρινοτος ποτοῦ καὶ δια-γνώσις δύο παταμῶν μεταξύ.

Εστάλη ὑπὸ Αρχιεπούλου Θεμιστοκλίου

402 Σταυρός.

+ + + Νάντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων ὥστε νάναγινώσκεται καθέτως κράτους τῆς Εὐρώπης, δρινοτος ποτοῦ καὶ δια-γνώσις δύο παταμῶν μεταξύ.

Εστάλη ὑπὸ Αρχιεπούλου Θεμιστοκλίου

403-407. Μαγικάν γράμματα.

Τὴν ἀνταλλαγὴν ἐνδὸς οἰουδήποτε γράμματος ἔκαστης τῶν κάτων λέξεων διὰ μᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχημάτισον διότι προσώπευεν νὰ δώσῃ σειρανέοτῶν, πρὶν οὐ πάγηρ νὰ τεθῇ ἐπὶ έστρων, έποιησεν τὸν στρατευμάτων του, τὰ ὄποια εύρισκοντο ἡδη κατεστηνωμένα παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Οὐιστούλα.

Διὰ ναῦξηση ἔτι μᾶλλον ἡ λαμπρότης τῶν διασκεδάσεων τούτων, ἡ Αύτοκράτειρα διὰ μετέβαινε πρὸς συνάντησιν τοῦ συλύγου τῆς την πρωτεύουσαν τῆς Σαξωνίας, ὃπου καὶ ἔφθασε τῷ πρώτον, διάλιγας ήμέρας μετὰ τὴν ἀφίξειν.

Εμή, δέ, καλέ, εἰς, ύπέρ.
div data-bbox="365 609 483 623" data-label="Text">

Εστάλη ὑπὸ Αλέξ. Σ. Οικονομίου

408-412. Σύνθετες λέξεων.

Διὰ καταλλήλου συναρμολογίας τῶν κάτων λέξεων διάδοσις τοῦ Κονταλιαρού Στρατιώτην.

Βρακ-γα-λη-κη-ζυρ-δος-χρ-ο-τριγ-ρυ-λα-περ.

Εστάλη ὑπὸ της Αστροφεγγίας

413. Μεσοτεχεῖς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων διάποτενοις τοῦνοις.

1. Ζήνων. 2, Κράτος τῆς Εύρωπης. 3, Νήσος τοῦ Αιγαίου. 4, Μέρος τῆς οικίας. 5, "Ηρως.

414. Φωνηστούλιτον.

Μπ-δκν-δκνο-πρ-μρ-μθ-κς.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τρικυρίου, Ακτανού

415. Γρίφος

ΝΡ + κάτι κίς ίς.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αππροποταμίου

ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Θέλετε νὰ μάθετε πῶς διασκεδάζουν μερικὰ παιδιά, — ἀδέλφια καὶ ἔξαδέλφια, — τώρα ποῦ ἔχουν διακοπὰς καὶ μένουν εἰς τὴν ἔξοχήν των; Εὖσαν κάμη ἔνα Θεατράκι, καὶ δίδουν παραστάσεις ἐνώπιον τῶν γονέων των, τῶν συγγενῶν των καὶ τῶν οἰκογενειακῶν φίλων, οἱ διόποιοι εἰσέρχονται χάρισμα. Διὰ τοῦτο ξένον δὲν δέχονται κανένα.

Τί πολύτιμον καὶ ἀγαπητὸν ἀκροατήριον ποῦ ἔχουν! Μὲ τί προσοχὴν παρακολουθεῖ τὰς παραστάσεις των! Μὲ τί ἀγάπην χειροκροτεῖ τὰ ώραιά των μέρη! Μὲ τί συγκατάθεσιν παραβλέπει τὰς ἐλλείψεις τῶν μικρῶν ηθοποιῶν!

Ἄλλὰ καὶ αὐτοὶ κάμνουν τὰ δυνατά των, ὅστε αἱ ἐλλείψεις τῶν νὰ εἶναι δύσον εἰμπορῇ ὀλιγώτεραι, καὶ αἱ παραστάσεις τῶν δσω τὸ δυνατόν κακαῖ.

Τὸ Θέατρόν των εἶναι ὑπαίθριον, καθευτὸ θερινόν. Κατεσκεύασαν μίαν μικρὰν σκηνὴν τοσούτοικην, ἀπὸ σανίδας καὶ ἀπὸ χρωματιστὰ χαρτία, εἰς τὴν μικρὰν πλατεῖαν τῆς ἔξοχικῆς ἐπαύλεως. Καὶ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς, ἐποπθέτησαν δύο-τρεις σειρὰς καθισμάτων διὰ τοὺς θεατάς.

Κίνδυνος πυρκαϊδὸς δὲν ὑπάρχει. Αἱ παραστάσεις γίνονται πάντοτε ἀπόγευμα καὶ δειλινόν· ἐπομένως φῶτα δὲν ἀναπτούται οὔτε εἰς τὴν σκηνήν, οὔτε εἰς τὴν πλατεῖαν.

Συνήθως παριστάνουν κωμῳδίας. Κάποτε κάποτε παριστάνουν καὶ δραμάτια. Εἰς τὸ τέλος ἀπαγγέλλουν ποιῆματα καὶ μονολόγους. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ πέρονυν ἀπὸ τὴν Διάπλασιν καὶ ἀπὸ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς.

Μὲ μεγάλην προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν γυμνάζονται πρῶτα εἰς τὰς δοκιμάς. Εὖσαν μαζὶ των ἔνα νέον-οἰκοδιάσκα.

λον, τὸν κύριον Πλάτωνα. Αὐτὸς εἶνε διευθυντὴς τοῦ θεάτρου, καὶ αὐτὸς διανέμει καὶ διδάσκει εἰς τοὺς μαθητὰς του τὰ μέρη των. Άλλὰ κάμνουν καὶ γέλια εἰς τὰς δοκιμάς, ἔννοια σας!

Διόποι γίνονται διάφορα κωμικὰ ἐπεισόδεια. Παραδείγματος χάριν, εἰς κάθε νέον ἔργον, ἀλλάζουν τὰ ὄνδρατά των, καὶ ἔως νὰ τὰ συνείθισουν, γίνονται πολλαὶ συγχύσεις καὶ ἀστεῖαι παρεξηγήσεις. "Ἐπειτα γελοῦν καὶ μὲ τὰς ἐνδυμασίας ποῦ πρέπει νὰ φορέσουν καὶ ποῦ κάποτε εἶναι πολὺ παράξεναι." Εξαφνα ὁ Γιάγκος, ἔνας μικρὸς κομψεύδενος, ἐπερπετεί μίαν φορὰν νὰ παρασταθῇ ως ραχένυτος ἐπαίτης. Φαντασθῆτε λοιπὸν γέλια! "Άλλοτε ή Ἀννίκα ἐπρεπε νὰ μεταβληθῇ εἰς μάρμαρον μὲ διπλαρία καὶ μακριὰ φορέματα... Τελοσπάντων γελοῦν πολὺ εἰς τὰς δοκιμάς.

Ναὶ· ἀλλὰ εἰς τὴν παράστασιν διατηροῦν ὅλην τὴν σοφάρτητα μικρῶν καλιτεχνῶν. Ιδέτε τους πόσον καλὰ καὶ φυσικὰ παίζουν! Εἶνε μία σκηνὴ ἀπὸ ἔνα δραματάκι. Ο μικρὸς ἔκεινος ἐπαίτης ἀπλόνει τὸ χεράκι του καὶ ζητεῖ ἐλεημοσύνην. Διηγεῖται συγχρόνως τὰ βάσανά του... Τὰ παιδιὰ συγκινούνται καὶ τὸν ἔλεον. Μόνον ἔνα παιδί, ποῦ δὲν ἔχει καλὴ καρδία—δηλαδή, μόνον εἰς τὸ δραματάκι,—τὰ περιπατᾶς καὶ κακομεταχειρίζεται τὸν μικρὸν ἐπαίτην. Οι ἄλλοι τὸν ἀποπέρονται... καὶ μὴ ἐρωτᾶτε τί γίνεται τότε!..

Καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ θεάτρου ποῖος τὰ πληρόνει; Διόποι πάντοτε χρειάζονται ὀλίγα χρήματα διὰ τὰ ὑλικὰ κάθε παραστάσεως.

Τὰ χρήματα αὐτὰ τὰ δίδουν εἰς γονεῖς τῶν παιδιῶν μὲ μεγάλην εὐχαριστησιν· διόποι κρίνουν τὸ Παιδικὸν Θεατρὸν ως μίαν διασκεδάσιν πολὺ ώραιάν, πολὺ ἡθικήν, πολὺ διδακτικήν, πολὺ μορφωτικήν, πολὺ κατάλληλον διὰ παιδιά που ἔχουν διακοπάς καὶ μένουν εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο ΠΕΤΡΟΠΕΛΕΚΗΤΗΣ

[Κείμενο παραμύθι]

(Συνέχεια καὶ τέλος τὸ σελ. 251)

Τὴν ἄλλην ἡμέραν βλέπει νὰ ἔρχωνται δύο ἄνθρωποι πρὸς τὸ μέρος του. Ο ἔνας ἔφαντο σὰν περιβολάρης, ὁ ἄλλος ἔργατικὸς ἄνθρωπος· ἔχρατοντεν ὁ ἔνας εἰς τὸ χέρι σφυρὶ καὶ λοστὸν, ὁ πρῶτος ἥτο τοῦ καταλαστωμένος χέρια καὶ πόδια. Ἀφοῦ ἐστάθησαν ὅπιστα ἀπὸ τὸν δι-μο ο βράχο, λέγει ὁ περιβολάρης...

— Πετροπελεκητὴ μου, αὐτὴ εἶναι ἡ δουλειά . . . τάπομεσήμερο κόπιασε νὰ τὸν ξεφυτεύσωμε ἀπ' ἐδῶ . . . μᾶς ἐμποδίζει, βλέπεις, τὸ νερὸν νάρχεται, ἐστὸν καὶ ἀναγκαζόμαστε νὰ τὸ φέργουμε ἀπ' ἐκεῖ, ποῦ μας κάνει πολὺ κόπο... Τώρα δὲν ἀδειάζεις, ἀφοῦ ἔδωκες τὸ λόγο του ἀλλού... σὲ περιμένω ὅμως μού νὰ ἔκλεξῃ τὰ γραμμάτια.

— Θάλιθω χωρὶς ἄλλον νάγκωμε καὶ κάτι νὰ τομηθῶμε . . . γειά σου!

Ο Πετροπελεκητὴς ἐτράβηξε τὸν πέρα περιβολάρης καὶ τὸν κήπο του.

Ο νέος ὅμως βράχος σὰν ξουσε τὴν δομὴν τοῦ περιβολάρη καὶ τοῦ Πετροπελεκητῆς καὶ μὲ τὸ ἀλύπητο σφυρὶ του σοῦ σπάζει τὰ κόκκαλα ἀψε-σύνεις!

— Χρ! "Ασχημη δουλειά! κακή ζωὴ μου φαίνεται . . . σὰν πολὺ κακὰ τάχουμε! "Ορε πρᾶμα ποῦ σου ἐξήλεψα! . . . Βράχος! Ακοῦτ! ἐκεῖ! δηλαδὴ σοῦ ἔρχεται ἔξαφρα ὁ Πετροπελεκητὴς καὶ μὲ τὸ ἀλύπητο σφυρὶ του σοῦ σπάζει τὰ κόκκαλα ἀψε-σύνεις! "Ω τρομερὸς, Νεράιδα μου, Νεράιδα μου!

Η Νεράιδα τώρα γελῶντας, ξεκαρδισμένη ἀπὸ τὰ γέλια, ἔρχεται ὅπιστα ἀπὸ τὸν βράχον, χωρὶς νὰ του εἴπῃ τίποτε. Αὐτὸς ὅμως ἐξακολουθοῦσε τρέμωντας νὰ λέγῃ:

— Κυρά—Νεράιδα! Θαρρῶ, πῶς τὸ καλλίτερο πρᾶγμα εἶναι νὰ γίνῃ κανεῖς... Πετροπελεκητὴς, ποῦ νὰ σου ἔχῃ τέτοια δύναμιν νὰ σου ξεφυτεύῃ γιὰ ἐνταπομεσήμερο . . . βράχον ὀλόληρο. . . μάλιστα βράχον ἀκλόνητο! "Αχ, καὶ νὰ ἐγινόμουν . . . Πετροπελεκητὴς!

Η Νεράιδα ξεκαρδίζεται ἀκόμη. . . καὶ χωρὶς νὰ διστάσῃ, ἀκούμενη μὲ τὸ κριοδάκυλο χέρι τὸ διαμαντένιο ραβδάκι της ἐτήνη κορυφὴ του βράχου. . . καὶ ἔγινε ἀφαγή, σὰν Νεράιδα ποῦ ἡτο...

— Ο Πετροπελεκητὴς, σὰν φτερωτὸς ἐπετοῦσεν ἀπὸ τὴν χαρά του . . . καὶ πρὶν περάσῃ μὲ στιγμή, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ, χωρὶς νὰ ἐνθυμήσῃ τίποτε ἀπ' ὅλα διεῖς καὶ ἐπέρασε, εὐρέθη κατὰ τὸ δειλινὸν ἐτὸ λατομεῖο του, λέγωντας τοὺς συντρόφους του:

— Καλὴ νύκτα ἀδέλφια! Αὔριο ἔχουμε πληρωμὴ . . . θὰ διασκεδάσουμε σαν Θεοῖ!

(Μήνυσις) I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Η ΑΣΠΡΟΥΛΑ

[ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΓΙΔΑΣ]

(Συνέχεια τὸ σελ. 253)

1B.

«Τὸ Θέατρον τῆς Γίδας γρήγορα ἔγινε συναττόν εἰς ὅλα τὰ παιδιά. Καὶ ἐπειδὴ αἱ παραστάσεις μᾶς ἐγίνοντο πάντοτε ἀπόγευμα, ἀπὸ τὰς δύο ὥρας τὰς τέσσαρας, οἱ γονεῖς εὐχαρίστως μᾶς ἐστέλλουν τὰ μικρά των. Μίαν ἡμέραν μᾶς ἥλθαν καὶ τὰ παιδιά του Αύτοκράτορος: ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος καὶ ἡ πριγκίπισσα Γιέζελα διεσκέδασαν λαμπρά, ἔγλασαν πολὺ καὶ ἔχειροκρότησαν μὲ ὅλην των τὴν δύναμιν. Ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔκαμψεν τὴν τύχη μας. "Ελα, διάλεξε, Ασπρούλα." Αρπάτε νὰ ἔλεξηται μάλιστα τὸ πρόσωπόν σου!»

— Εὐχαρίστως! εἶπεν ὁ κύριος. Φαίνεται ὅτι εἶναι ὀλίγον τι μάργισσα ἡ Ασπρούλα σας! (Καὶ ἐσχημάτισεν ἐμπρότην στιγμὴν ἡμέραν ἔπιτρεψε μόνη τὴν καρδιάν της, που μάρμηνεις εἶχεν τὸν πρόσωπον τοῦ Φρίτσ.)

— Εὐχαρίστως! εἶπεν ὁ κύριος. Εδειξα ἐντούτοις τρία γραμμάτια, τὰ οποῖα ὁ κύριος ἐνεχείρισεν ἀμέως εἰς τὸν Φρίτσ.

— Εἴθε νὰ κερδίσετε τὸν πρωτονάριθμόν!»

— Ω, τὶ εὐτυχῆς ποῦ θὰ ἡμεῖς, ἐσκέφθηκαν ἡγεμόνες εἰς τὸν πρωτονάριθμόν! Καὶ τὸν πρωτονάριθμόν της διὰ πάλιν.

— Οταν ἐπεστρέψαμεν εἰς τὸ σπίτι, ὁ Φρίτσ διηγήθη τὸ περιστατικόν μας, ἀλλὰ η Μίννα καὶ η μάρμη της μόλις τὸν ξουσαν. Πρὸ δύοις εἶχαν μάθησεν ὅτι η Βέρθα εἶχε πάθη ἐν δυστύχημα καὶ ησαν ἄνω-κάτω.

— Η Βέρθα ἔξηκολούθει, κατὰ τὴν κακήν της συνήθειαν, νὰ κινῇ τὴν ζηλοτυπίαν τοῦ Νέρωνος, περιποιούμενη καὶ θωπεύουσα ἐμπρός του ἄλλα ζώα. Ο σάκις κατέβαινεν εἰς τὸν σταύλον, ἐκρατούσε πάντοτε εἰς τὴν ἀγκαλιά της τὸν Πούκη, καὶ τὸν ἐφιλούσε.

— Ο ιδιοκτῆτης τοῦ πορτοφολίου ἐκατόκουσεν εἰς τὴν ὁδὸν Κυνηγῶν, ἀριθμὸς 36. Ο μικρὸς διευθυντής του θεάτρου τῆς Γίδας ἥτο παστίγνωστος καὶ ἄλλο τόσον ὁ Πιστός καὶ ἐγώ. Μᾶς ἐδέχθησαν λοιπὸν μὲ μεγάλην προθυμίαν καὶ εὐγένειαν· μᾶς ἐμβασαν καὶ τοὺς τρεῖς εἰς ἕνα εὖμορφον σαλόνι, ὃπους ἔγινε πιθηκὸς τραβᾶς δυνατὰ τὴν καίτην τοῦ Νέρωνος. Ο Νέρων γίνεται ἔξω φρενῶν, πηδᾷ καὶ ρίπτει κάτω τὴν Βέρθαν, ἡ διοίσι τὸ πόδι της τὸν Πούκην.

— Κύριε Φρίτσ, εἴπε γνωρίζω ποῖος εἰσθε.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΦΩΛΕΑΣ

“Το άνοιξις, κατά τὸ Πάσχα, όταν τὰ δένδρα ἐνδύουνται τὴν νέαν πρασίνην των στολήν, όταν ὁ ἥλιος ἔκτοξεύῃ ἀκτίνας θερμάς, όταν ἡ αὔρα πνέῃ μυρωμένη . . .”

Εἴχαμεν φθάση ἀπὸ τῆς προτεραίας εἰς τὸ χωρίον, καὶ μετ' εὐφρόσυνης ἀπελαμβάνομεν τὸ δι' ἡμᾶς πάντοτε νέον θέλγητρον τῆς ἔξοχης, τοῦ καθαροῦ ἀέρος, τοῦ ἡύσχου βίου.

Τὴν ίδιαν ἐκείνην ἡμέραν ἐπανήρχοντο καὶ δύο πτηνὰ ἐκ τοῦ μακροῦ ταξιδίου, τὸ ὅποιον εἶχον ἐπιχειρήση κατὰ τὰς ἄργιλας τοῦ χειμῶνος. Ως νεήλιδες ἐστρώθησαν κατὰ γῆς πτηνὰ πολυάριθμα ἔχαγνης εἰς νέον τόπον, εἰς νέαν ζωῆς, ἐπέτων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀνήσυχα, δραστήρια, ζωηρά, ἀσχολοφανῆς, ἀλλ' ἀρκετὰ εύτυχη καὶ φαιδρὰ μολοντοῦτο.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας. Ἐξήτασαν, τὸν ἔνα κατόπι τοῦ ἄλλου, ὅλους τοὺς κλώνους του, καὶ ἔμειναν ἐπὶ πολλῆν, ὡς διὰ γονεῖς πάντους ἀνὴρ θεός ἦτο κατάλληλος, ἀνὴρ ὃς ἡσαν καλά.

Κατόπι, ἀπὸ τοῦ ίδιου ἐκείνου ἀπογεύματος, ἐπελήφθησαν τοῦ μεγάλου ἔργου: τῆς κατασκευῆς τῆς φωλεᾶς.

Παρηκολουθοῦμεν μετ' ἐνδιαφέροντος τὸ ἔργον των, τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὃσον εἶχον νὰ παλάσσουν κατὰ πολλῶν δυσχερεῖῶν. Ἐξαίφνης ὁ ἥλιος ἐκαλύψθη ἀπὸ νέρη πυκνᾶ, ἡ ἐλαφρὰ αὔρα μετεβλήθη εἰς ἄνεμον ἴσχυρὸν καὶ τὸ χειμερινὸν ψῦχος ἐπανήλθεν ἀνάλγητον, ἀμελικτον διὰ τὰ παιδία καὶ διὰ τὰ πτηνά . . .

Ἡσθανόμεθα ἀπειρονούσιον οὐκτον, βλέποντες τὰ δυστυχῆ πῶς ἡγνίζοντο κατὰ τοῦ ἀνέμου, κατὰ τῆς βροχῆς, κατὰ τῆς θυέλλης· πῶς ἐπανήρχονται καρπάκιας διαστομοῦντες σχέδια δολοφόνα κατὰ τῶν μικρῶν!

Πρώτη ἡ Σερπετή, ἡ σταχτερή μας γάτα. Μίαν ἡμέραν ἐτέλμησε γάνελθη εἰς τὸ δένδρον μέχρι τῆς φωλεᾶς, καὶ ἡτοιμάζετο ἡ κατούργος να ἐφορμήσῃ διὰ τῶν ὄγκων, στοχεύοντας τὸν κατεστρεφόν τα ἄγρια στοιχεῖα τοῖς παιδάριον, παρά τὴν ἀπειλήσαντον διὰ τὰ παιδία καὶ διὰ τὰ πτηνά . . .

Αἵλιοις διάστημα τῆς ἀπουσίας των, πάσοι ἔχθροι ἐνήδρευον ἐκεῖ, διαστομοῦντες σχέδια δολοφόνα κατὰ τῶν μικρῶν!

Πρώτη ἡ Σερπετή, ἡ σταχτερή μας γάτα. Μίαν ἡμέραν ἐτέλμησε γάνελθη εἰς τὸ δένδρον μέχρι τῆς φωλεᾶς, καὶ ἡτοιμάζετο ἡ κατούργος να ἐφορμήσῃ διὰ τῶν ὄγκων, στοχεύοντας τὸν κατεστρεφόν τα ἄγρια στοιχεῖα τοῖς παιδάριον, παρά τὴν ἀπειλήσαντον διὰ τὰ παιδία καὶ διὰ τὰ πτηνά . . .

Ἐπί τέλους ἡ ἐπιμονή των ἐθριάμβους κατὰ τῆς κακοτυχίας. Τὰ κάρφη τοῦ ἔηρού χόρτου, τὰ βρύα, τὰ λεπτὰ κλωνία, ἀπειλεῖσαν τὸν καλαθίσκον τῆς φωλεᾶς, ἐπιτρωθέντα κατόπι διὰ τοῦ ἔριου, τὸ ὅποιον τὰ πτηνὰ συνέλεξαν. Τὴν ἀπὸ τοὺς ἀγκαλιώτους θάμνους, ὃπου τὸ εἶχον ἀφῆση, ἐπίτηδες θά εἶλεγες, τὰ διεργόμενα πρόσθατα . . .

“Ω, πόσον ἡγαπῶμεν τὸ χαριτωμένον ἐκεῖνο σπιτικὸν τὸ ἔναρξιον! Ἀμα τῇ ἀγάθῃ, τὰ τέκνα μου ἐσπευδον εἰς τὸ παράθυρον, διὰ νάπευθύνουν πρὸς τὴν χωρίου, ἀνερριχθῆσαν εἰς τὸ δένδρον καὶ ἀπέσπασαν ἐκ τοῦ κλώνου τὴν φωλεάν.

Πρωινώτερα ἡμῶν τὰ πτηνά, ἔψαλλον ἥδη πρὸ πολλοῦ, τὸ ἄρρεν περιπτάμενον, τὸ θῆλυ καθήμενον ἐπὶ τῶν ὄγκων του.

Ο Γεώργιος μου ἔλεγε: «Τώρα πειὰ δὲν ἔχουν νὰ φονθοῦν τίποτε! Ο καρός εἶναι θαυμάσιος, ὁ ἥλιος λάμπει. Ετελείωσαν τὰ βάσανά των καὶ οἱ κίνδυνοι των!»

Εἴχαμεν φθάση ἀπὸ τῆς προτεραίας εἰς τὸ χωρίον, καὶ μετ' εὐφρόσυνης ἀπελαμβάνομεν τὸ δι' ἡμᾶς πάντοτε νέον θέλγητρον τῆς ἔξοχης, τοῦ καθαροῦ ἀέρος, τοῦ ἡύσχου βίου.

Τὴν ίδιαν ἐκείνην ἡμέραν ἐπανήρχοντο καὶ δύο πτηνὰ ἐκ τοῦ μακροῦ ταξιδίου, τὸ ὅποιον εἶχον ἐπιχειρήση κατὰ τὰς ἄργιλας τοῦ χειμῶνος. Ως νεήλιδες ἐστρώθησαν κατὰ γῆς πτηνά πολυάριθμα ἔχαγνης εἰς νέον τόπον, εἰς νέαν ζωῆς, ἐπέτων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀνήσυχα, δραστήρια, ζωηρά, ἀσχολοφανῆς, ἀλλ' ἀρκετὰ εύτυχη καὶ φαιδρὰ μολοντοῦτο.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετ' ὅλιγας ἡμέρας, διάποιας φιλήσαντας τὸ παραθύρον τοῦ δένδρου, καὶ τὰς ἄργιλας τοῦ χειμῶνος. Ως νεήλιδες ἐστρώθησαν κατὰ γῆς πτηνά πολυάριθμα ἔχαγνης εἰς νέον τόπον, εἰς νέαν ζωῆς, ἐπέτων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀνήσυχα, δραστήρια, ζωηρά, ἀσχολοφανῆς, ἀλλ' ἀρκετὰ εύτυχη καὶ φαιδρὰ μολοντοῦτο.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν ἐν παλαιῷ δένδρῳ, τὸ ὅποιον σκιάζει μίαν τῶν γνωιῶν τῆς οἰκίας μας.

Μετὰ πολλὰ διαβούλια καὶ συγγενογεσίες, μετὰ πολλὰς ἕρενας καὶ ἀναζητήσεις, μετὰ πολλὰς ἕρενας, διάποιας καὶ ἀναζητήσεις, ἐξέλεξαν

